

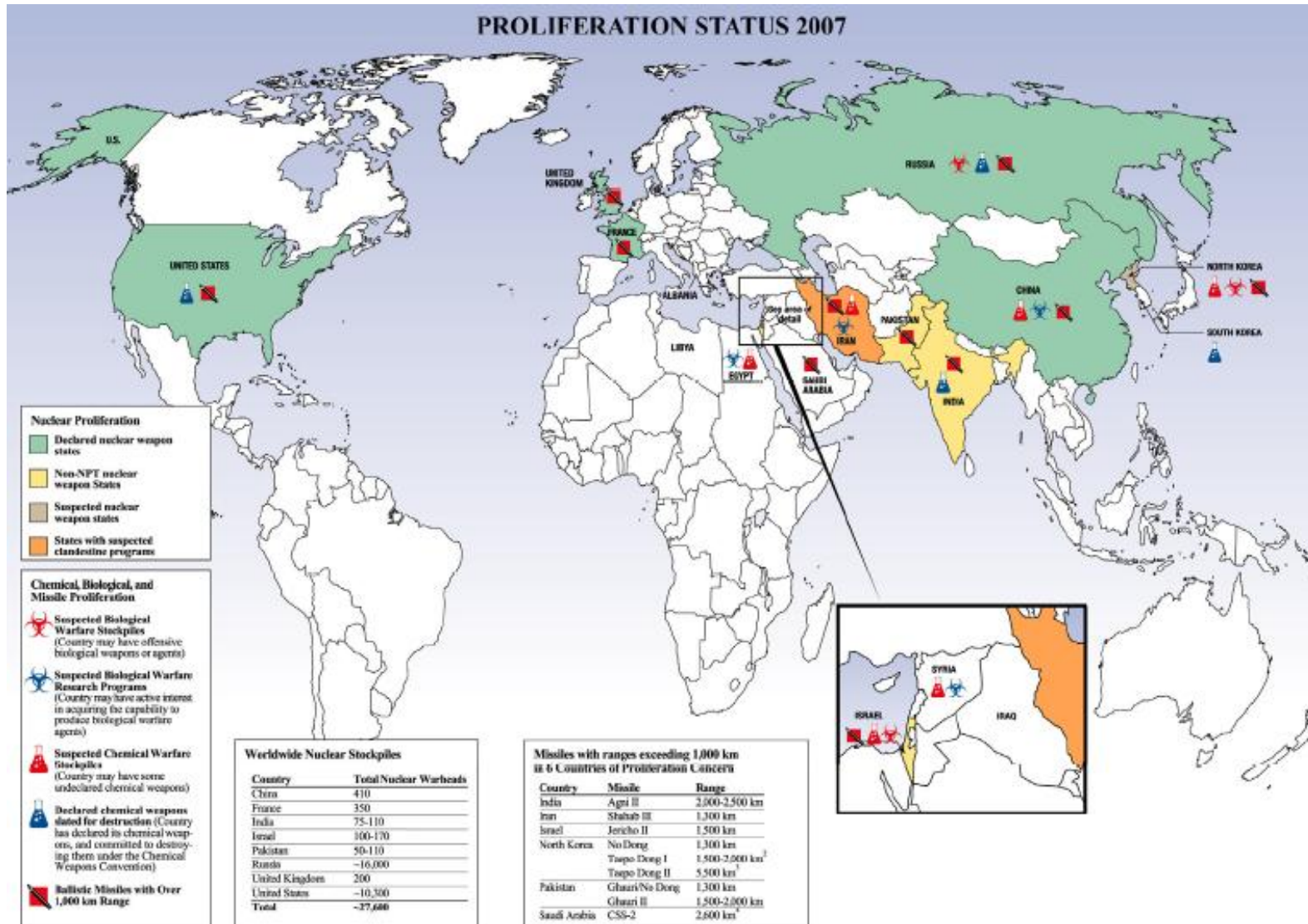

KBRN OLAYLARINA İLİŞKİN YASAL MEVZUAT

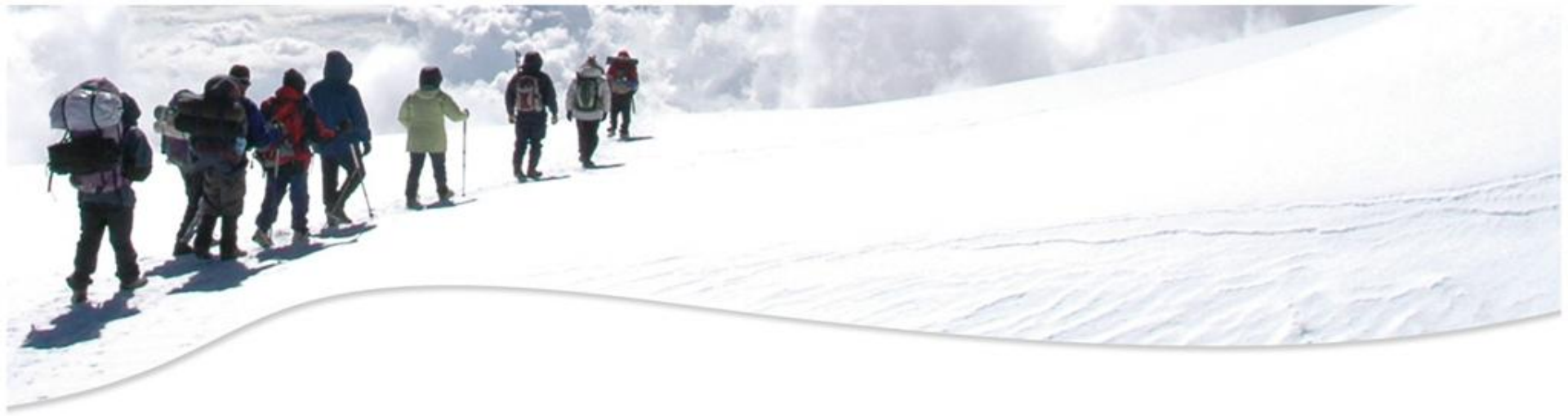
KBRN Tehditleri (Kitle İmha Silahları)

- **K**imyasal silahlar ve zehirli endüstriyel maddeler
- **B**iyolojik silahlar ve toksinler
- **R**adyasyon yapan cihazlar ve radyasyon kazaları
- **N**ükleer silahlar ve kirli bombalar

Kitle İmha Silahlarının Yayılımı 2007

2,1,4 See notes on Ballistic Missile Proliferation map.

Türkiye'nin Taraf Olduğu Uluslararası Mevzuat *

Uluslararası Mevzuat

1. KİS'in Yayılmasının Önlenmesine Yönelik Uluslararası Antlaşmalar

1.1. Kimyasal Silahlar Sözleşmesi (KSS) :

Türkiye, 1993 yılında imzaya açılan sözleşmeye, 12 Mayıs 1997 tarihinde taraf olmuştur. Sözleşme uyarınca, Kimyasal Silahların Yasaklanması Örgütü tarafından Türkiye'de on iki olağan denetim gerçekleştirilmiştir.

1.2. Biyolojik Silahlar Sözleşmesi (BSS) :

Türkiye, BM çerçevesinde hazırlanan BSS'ye, 25 Ekim 1974 tarihinde taraf olmuştur. Silahsızlanma Konferansı çerçevesinde, 1994 yılında Cenevre'de oluşturulan bir Ad Hoc Grup bünyesinde, KSS'de olduğu gibi, denetim ve doğrulama mekanizması getirilerek etkinliğinin artırılması için çalışmalar devam etmektedir.

1. KİS'in Yayılmasının Önlenmesine Yönelik Uluslararası Antlaşmalar

1.3. Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Antlaşması (NSYÖA):

Türkiye, BM çerçevesinde yapılan NSYÖA'yı 1980 yılında onaylamıştır. NSYÖA, nükleer silahların yayılmasını engellemeyi hedefleyen ve bu alandaki en kapsamlı antlaşma olup; bu antlaşmanın son gözden geçirme konferansı 2005 yılında yapılmıştır.

2. KİS ve İlgili Malzeme ve Teknolojiler ile Bunların Fırlatma Vasıtalarının Yayılmasının Önlenmesine Yönelik İhracat Kontrol Rejimleri:

2.1. Wassenaar Düzenlemesi (WD):

WD, 1996 yılında kurulan, konvansiyonel silahlar ile çift kullanımlı malzeme ve teknolojilerin ihracatını kontrol altında bulundurmaya amaçlayan 40 üyeli bir rejimdir. Türkiye, WD'nin kurucu üyelerindedir.

2.2. Füze Teknolojisi Kontrol Rejimi (FTKR):

KİS'e ilişkin insansız taşıma sistemlerinin (balistik füzeler, seyir füzeleri ve insansız hava araçları) ve bunlarla ilgili teknoloji ve malzemenin yayılmasının önlenmesi amacıyla 1987 yılında kurulan ve "gönüllülük" esasına dayalı rejime, Türkiye 25 Nisan 1997 tarihinde taraf olmuştur. FTKR'nin Ekim 2006 itibarıyla 34 üyesi mevcuttur.

2. KİS ve İlgili Malzeme ve Teknolojiler ile Bunların Fırlatma Vasıtalarının Yayılmasının Önlenmesine Yönelik İhracat Kontrol Rejimleri:

2.3. Avustralya Grubu (AG):

KİS yayılmasını önlenmeyi amaçlayan çabalar kapsamında, KSS ve BSS'den daha sıkı kontrol sağlayan bir ihracat rejimidir. AG'nin Ekim 2006 itibarıyla 39 üyesi bulunmaktadır. Biyolojik ve kimyasal silahlar ile anılan silahların üretiminde de istifade edilebilecek çift kullanımlı malzeme ve teknolojilerin ihracatını denetleyen gönüllü bir örgüttür. Türkiye 2000 yılında AG üyeliğine kabul edilmiştir.

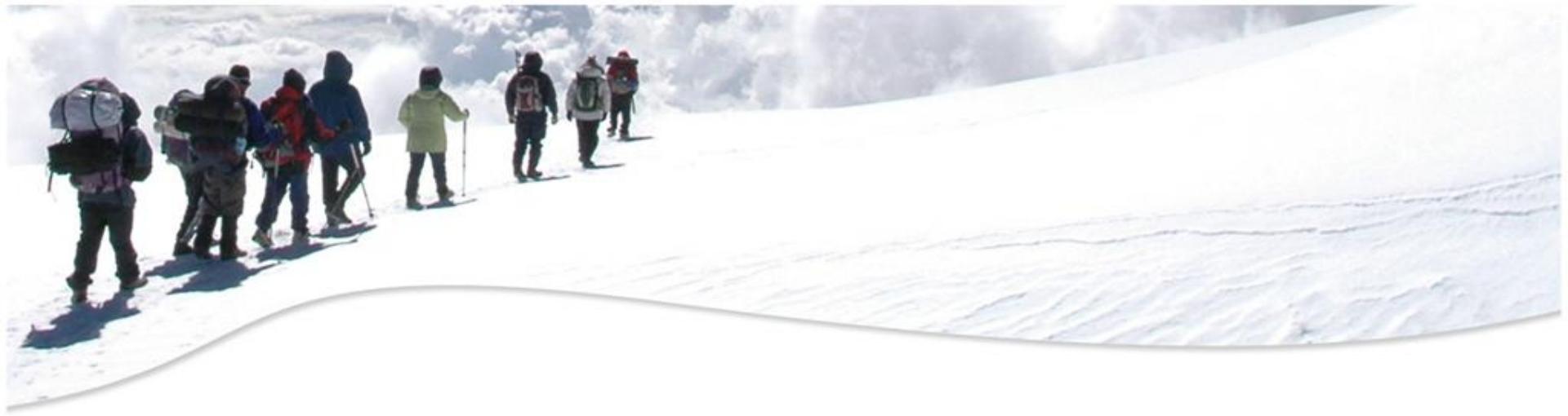
2.4. Nükleer Tedarikçiler Grubu (NTG):

NTG, Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı bünyesinde, nükleer teknolojide kullanılan maddelerin ve çift kullanımlı malzemelerin ihracatını belirli denetim ilkelerine bağlamak amacıyla faaliyet göstermektedir. Türkiye 2006 yılında AG üyeliğine kabul edilmiştir.

2. KİS ve İlgili Malzeme ve Teknolojiler ile Bunların Fırlatma Vasıtalarının Yayılmasının Önlenmesine Yönelik İhracat Kontrol Rejimleri:

2.5. Zangger Komitesi:

Nükleer madde, malzeme ve teknolojileri konu alan ihracatın kontrol altına alınması maksadıyla, nükleer silaha sahip olan ve olmayan 15 devlet tarafından 1971 yılında kurulan komite; NTG'nin çift kullanımlı ürünler listesinin ikinci bölümü dışında kalan radyoaktif ve nükleer maddelerin ithal/ihraç listelerini hazırlamaktadır. Brezilya hariç, aralarında Ekim 1999 itibarıyla Türkiye'nin de bulunduğu NTG üyesi devletlerin tümü, aynı zamanda Zangger Komitesi'ne de üyedir.

2945 sayılı Milli Güvenlik Kurulu ve Milli Güvenlik Kurulu

Genel Sekreterliği Kanunu

Görevler

Madde 4 - (Değişik: 7/8/2003-4963/24 Md.) Milli Güvenlik Kurulu;2 nci maddede belirtilen millî güvenlik ve Devletin millî güvenlik siyasetine ilişkin tanımlar çerçevesinde Devletin millî güvenlik siyasetinin tayini, tespiti ve uygulanması ile ilgili konularda tavsiye kararları alır ve gerekli koordinasyonun sağlanması için görüş tespit eder; bu tavsiye kararlarını ve görüşlerini Bakanlar Kuruluna bildirir ve kanunlarla verilen görevleri yerine getirir. Başbakan, Millî Güvenlik Kurulunun tavsiye kararlarının ve görüşlerinin değerlendirilmek üzere Bakanlar Kuruluna sunulması ve Bakanlar Kurulunda kabulü halinde bu tavsiye kararlarının uygulanmasının koordinasyonu ve izlenmesi için bir Başbakan yardımcısını görevlendirebilir.

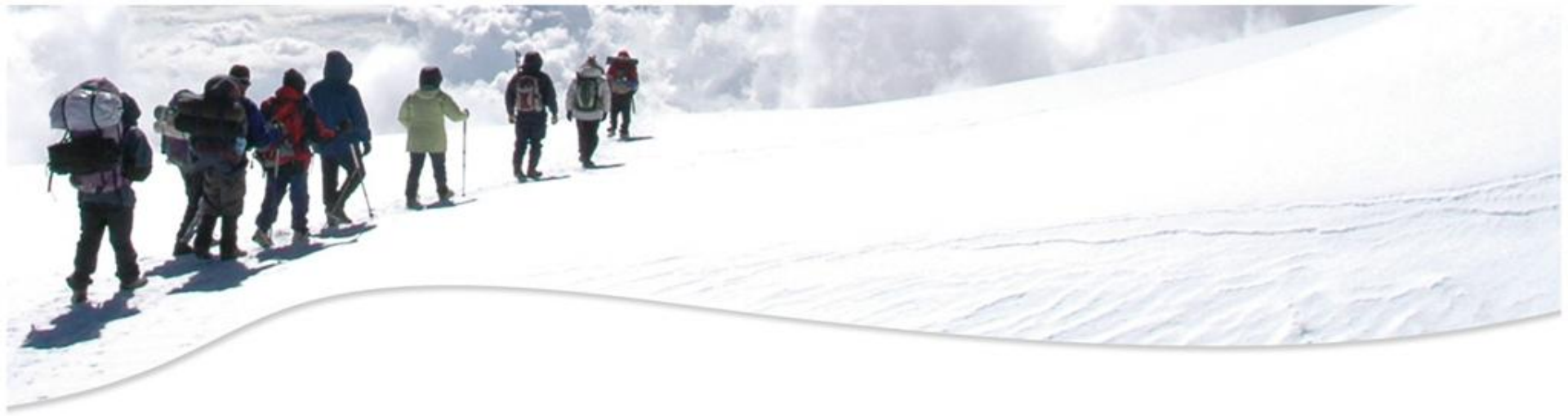

Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi Yönetmeliği

1997

Madde 1 – Bu yönetmeliğin amacı, kriz durumlarında faaliyet gösterecek olan Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi'nin, teşkilatlanmasını, tertiplenmesini, çalışma usullerini, görev ve sorumluluklarını belirlemek ve bu suretle, krize neden olan olayların başlangıcından bitimine kadar geçen süre içerisinde;

a) Krizi yaratan olayın önlenmesi, ortadan kaldırılması veya milli menfaatler doğrultusunda sona erdirilmesi maksadı ile gereken hazırlık ve faaliyetlerin yönlendirilmesini,

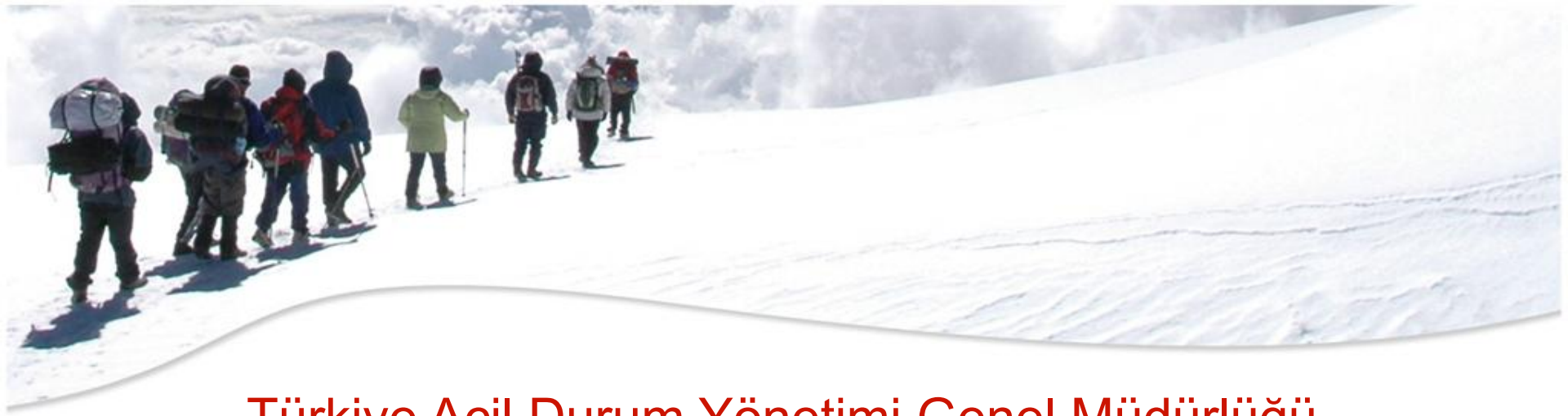
Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi Yönetmeliği

1997

b) Hizmet ve faaliyetlerin yürütülmesinde; Genelkurmay Başkanlığı, ilgili Bakanlık, kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyon, işbirliği, sürat ve etkinlik sağlayarak krizin en az zararlar ve milli menfaatlerimiz doğrultusunda atlatılmasını sağlamaktır.

Kapsam

Madde 2 – Bu Yönetmelik; Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı, bakanlıklar, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği, kamu kurum ve kuruluşlarını ve ilgili özel kuruluşları kapsar.

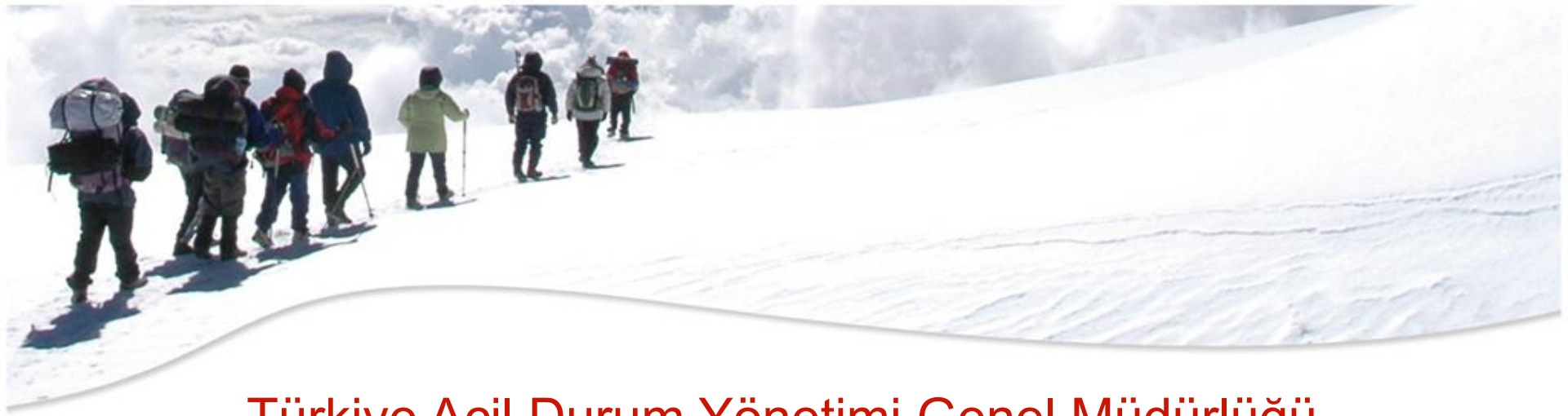
Türkiye Acil Durum Yönetimi Genel Müdürlüğü

3056 Sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun Maddesi 11/A-(Ek:18/5/2000-KHK-600/2 md.) uyarınca teşkil edilen Türkiye Acil Durum Yönetimi Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır;

Madde 11/A

□ a) Acil durum yönetiminin etkin bir şekilde gerçekleştirilmesi amacıyla kamu kurum ve kuruluşlarında acil durum yönetimi merkezlerinin kurulmasını sağlamak, çalışma esaslarını belirlemek ve bu merkezler arasında koordinasyonu sağlamak,

b) Acil durum yönetimi gerektirecek olayların önlenmesi ve zararlarının azaltılması için kurum ve kuruluşlarca gerekli önlemlerin alınmasını, kısa ve uzun vadeli planların hazırlanmasını ve bilgi bankalarının kurulmasını izlemek ve değerlendirmek,

Türkiye Acil Durum Yönetimi Genel Müdürlüğü

c) Acil durum yönetimine geçilen hallerde kamu ve özel sektöre ait her türlü kara, deniz ve hava taşıtları ile kurtarma ve yardım araç ve gereçlerinden yararlanılmasında koordinasyon hizmetlerini yürütmek,

d) Acil durumlarda yardım sağlayan gönüllü kuruluş ve kişiler için teşvik edici düzenlemeler yapmak, yardım malzemelerinin teslim alınmasını, korunmasını ve ihtiyaç noktalarına sevk edilmesinde koordinasyonu sağlamak,

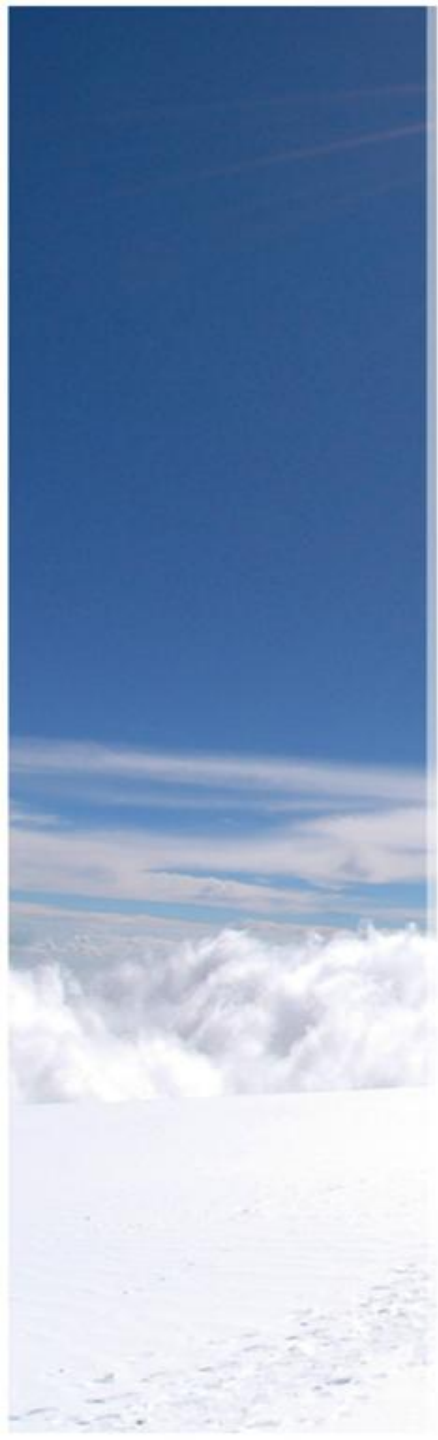
e) Başbakan tarafından verilen diğer görevleri yapmak.

*Kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer maddelerin meydana getireceği tehlikelere karşı alınacak önlemleri ve yapılacak çalışmalarını tespit etmek ve bunlarla ilgili bakanlık, kamu ve özel kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak.

7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu

Madde 1 – (Değişik : 20/9/1960 - 85/1 md.)

Sivil Savunma: düşman taarruzlarına tabii afetlere ve büyük yangınları karşı halkın can ve mal kaybının asgari hadde indirilmesi, hayati ehemmiyeti haiz her türlü resmi ve hususi tesis ve teşekküllerin korunması ve faaliyetlerinin idamesi için acil tamir ve ıslahı, savunma gayretlerinin sivil halk tarafından azami surette desteklenmesi ve cephe gerisi maneviyatının muhafazası maksadıyla alınacak her türlü silahsız koruyucu ve kurtarıcı tedbir ve faaliyetleri ihtiva eder.

Sivil Savunma Arama ve Kurtarma Birlikleri ve Ekiplerinin Kuruluşu, Görevleri, Çalışma Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik (2000)

Birlik ve Ekiplerin Görevleri

Madde 7 — Sivil savunma arama ve kurtarma birlikleri ile il arama ve kurtarma ekiplerinin görevleri şunlardır.

a) Savaşta, afetlerde, büyük yangınlarda ve önemli kazalarda; arama, kurtarma, ilk yardım ve sosyal yardım hizmetlerini yürütmek,

b) Savaşta, afetlerde ve kazalarda; nükleer, biyolojik, kimyasal (NBC) maddelerin ölçüm hizmetlerini imkanlar ölçüsünde yürütmek, ilgili birimlere ulaştırmak, (NBC) maddelerinin temizlenmesine (Dekontaminasyon) yardım etmek,

Sivil Savunma Servisleri ile Acil Kurtarma ve Yardım Ekiplerinin Kuruluş, Görev, Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönerge

İKİNCİ BÖLÜM

Acil Kurtarma ve Yardım Planı

Planlama ve Göreve Sevk

Madde - 21 Bu ekiplerin kuruluş, personel görevlendirme, araç ve malzeme tefriki, göreve sevk ve idare ile iâşe ve barındırılmalarına ait usul ve esaslar, valilikçe yapılacak bir planla düzenlenir. Bu planın güncel tutulmasından İl Valisi sorumludur.

Ekipler; çağrı pusulası, telefon, faks veya telsiz emri ile göreve sevk edilir. Afet bölgesine gönderilmesi planlanan, iş makinası, binek, taşıma ve benzeri araçların çalıştırılması ile ilgili yakıt, yedek malzeme, ekipman ve şoför ilgili kurumlarca sağlanır.

Haberleşmenin aksaması halinde emniyet, jandarma veya kuruluşların, telli ve telsiz imkanlarından yararlanılır. NBC kaynaklı olaylara; özel olarak yetiştirilen ve donatılan personel sevk edilir.

Sivil Savunma Hizmetlerinde Askeri İşbirliği

Yönetmeliği (1966)

Amaç :

MADDE 1— 7126 sayılı Sivil Müdafaa Kanunu ile buna dayanan 4/11635 sayılı “Sivil Müdafaada Vekaletler arası İşbirliği ve Karşılıklı Yardım” ve 6/3150 sayılı “Sivil Savunma ile İlgili Şahsi Mükellefiyet, tahliye ve Seyrekleştirme, Planlama ve Diğer Hizmetler” ve “Sivil Savunma ile İlgili Teşkil ve Tedbirler” Tüzüklerinin bir çok maddelerinde, bazı hazırlık ve faaliyetlerin Milli Savunma Bakanlığı veya askeri makamlarla anlaşarak veya işbirliği yapılarak sağlanması emredilmektedir.

Söz konusu işbirliği ve yardımlaşmanın merkezi ve mahalli teşkilat kademelerinde kimler tarafından ve ne şekilde yapılacağına dair esaslar bu Yönetmelikte açıklanmıştır.

Sivil Savunma Hizmetlerinde Askeri İşbirliği Yönetmeliği (1966)

Hedef :

MADDE 2 — Bu Yönetmeliğin hedefi: Yurt savunmasının en önemli ikinci unsuru olan sivil savunmanın, silahlı savunma hazırlık ve faaliyetleri ile ahenkli bir şekilde yürütülmesini ve geliştirilmesini, bu amaçla merkezi ve mahalli kademelerde yapılacak işbirliği ve yardımlaşmanın aynı görüş içinde ve aynı seviyede gerçekleşmesini sağlamaktır.

Sivil Savunma Hizmetlerinde Askeri İşbirliği Yönetmeliği (1966)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İkaz ve Alarm

NBC İhbarı:

MADDE 9 — a) NBC ihbarı konusunda, yetkili merciler arasında tanzim edilen protokole uygun olarak işbirliği yapılır.

b) Hava tehlikesi ve NBC ihbarları için kurulmuş özel şebekelerin yetersiz veya çalışamaz durumda buldukları müddetçe mevcut olan askerî muhabere şebekelerinden imkân dahilinde faydalanılır.

Sivil Savunma Hizmetlerinde Askeri İşbirliği Yönetmeliği (1966)

BEŞİNCİ BÖLÜM

Teknik

NBC Silâhları Hakkında:

MADDE 14 — NBC silâhlarının gelişmeleri ve tesir dereceleri ile sıhhî ve teknik tedbirler hakkında İçişleri Bakanlığının talebi üzerine bu Bakanlığa, Millî Savunma Bakanlığı ve Genelkurmay Başkanlığınca, valiliklerin talebi üzerine mahallî garnizon komutanlıklarınca gerekli bilgiler verilir.

Sivil Savunma Hizmetlerinde Askeri İşbirliği Yönetmeliği (1966)

ALTINCI BÖLÜM

İkmal ve Donatım

MADDE 16 — Nükleer bir harbe karşı sivil savunma teşkilâtının ellerinde mevcut, ordu standartlarına uyar kadro malzemelerinin bakım ve onarımları, masrafları İçişleri Bakanlığına ait olmak üzere ve yürürlükteki mevzuat hükümlerine göre bölgelerindeki Silahlı Kuvvetlerin bakım kademelerinde, imkânlar nispetinde sağlanır.

Belediye İtfaiye Yönetmeliği (2006)

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; belediye itfaiye teşkilâtının kuruluş, görev, yetki ve sorumluluklarını, itfaiye memurlarının niteliklerini, görevde yükselme ve mesleki eğitimlerini, kıyafetlerini, kullanacakları araç, teçhizat ve malzeme ile denetim usul ve esaslarını düzenlemektir.

Belediye İtfaiye Yönetmeliği (2006)

Görevleri

MADDE 6 – (1) İtfaiye teşkilatının görevleri şunlardır:

a) Yangınlara müdahale etmek ve söndürmek,

b) Her türlü kaza, çökme, patlama, mahsur kalma ve benzeri durumlarda teknik kurtarma gerektiren olaylara müdahale etmek ve ilk yardım hizmetlerini yürütmek; arazide, su üstü ve su altında her türlü arama ve kurtarma çalışmalarını yapmak,

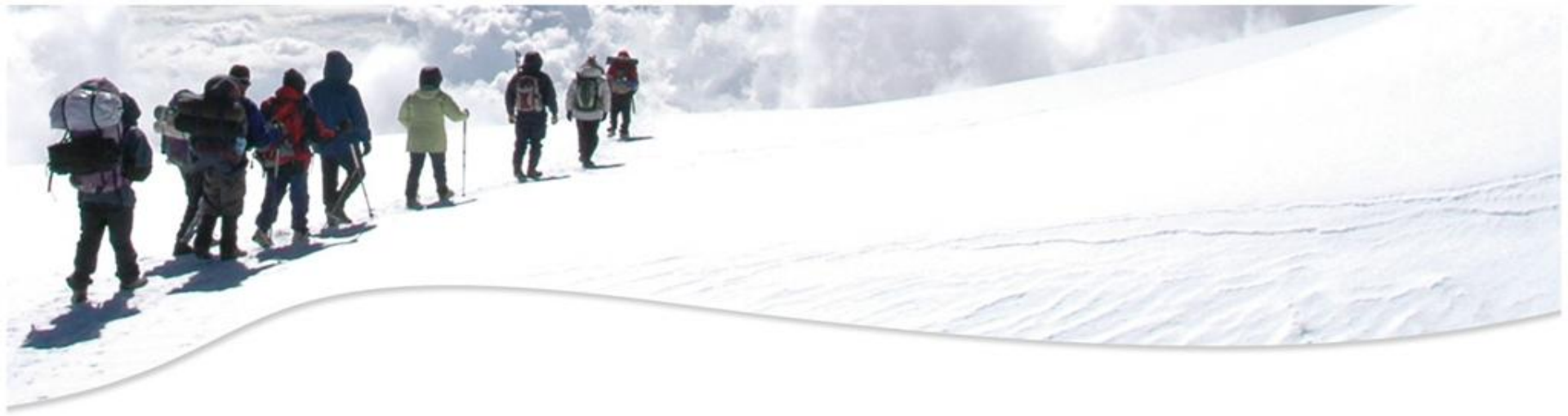
c) Su baskınlarına müdahale etmek,

ç) Doğal afetler ve olağanüstü durumlarda kurtarma çalışmalarına katılmak,

Belediye İtfaiye Yönetmeliği (2006)

d) 12/6/2002 tarihli ve 2002/4390 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan, Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik ile verilen görevleri yapmak,

e) 5/6/1964 tarihli ve 6/3150 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sivil Savunma ile İlgili Şahsi Mükellefiyet, Tahliye ve Seyrekleştirme, Planlama ve Diğer Hizmetler Tüzüğü gereğince kurulan itfaiye servisi mükelleflerini eğitmek, nükleer, biyolojik, kimyasal (NBC) maddeleri ile kirlenmelerde arıtma işlemlerine yardımcı olmak,

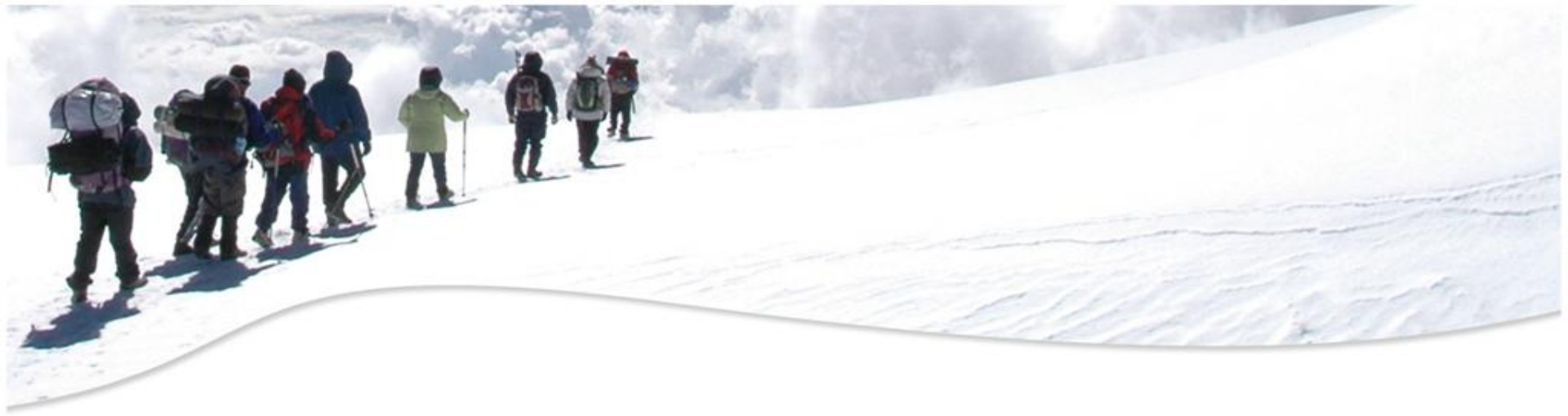

2945 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kanunu

MADDE 4 -d) Radyoizotop üretme, kalite kontrolü, ölçme ve dağıtma tesisleri kurmak ve işletmek.

Radyasyon cihazları, radyoaktif maddeler, özel bölünebilir maddeler ve benzeri iyonlaştırıcı radyasyon kaynakları kullanarak yapılan çalışmalarda iyonlaştırıcı radyasyonların zararlarına karşı korunmayı sağlayıcı ilkeleri ve önlemleri ve hukuki sorumluluk sınırlarını saptamak.

Radyoaktif maddeleri ve radyasyon cihazlarını bulunduran, kullanan, bunları ithal ve ihraç eden, taşıyan, depolayan, ticaretini yapan resmi ve özel kurum, kuruluş ve kişilere ruhsata esas olacak lisans vermek, radyasyon güvenliği bakımından bunları denetlemek; bu görevlerin yerine getirilmesi sırasında sigorta yükümlülüğü koymak;

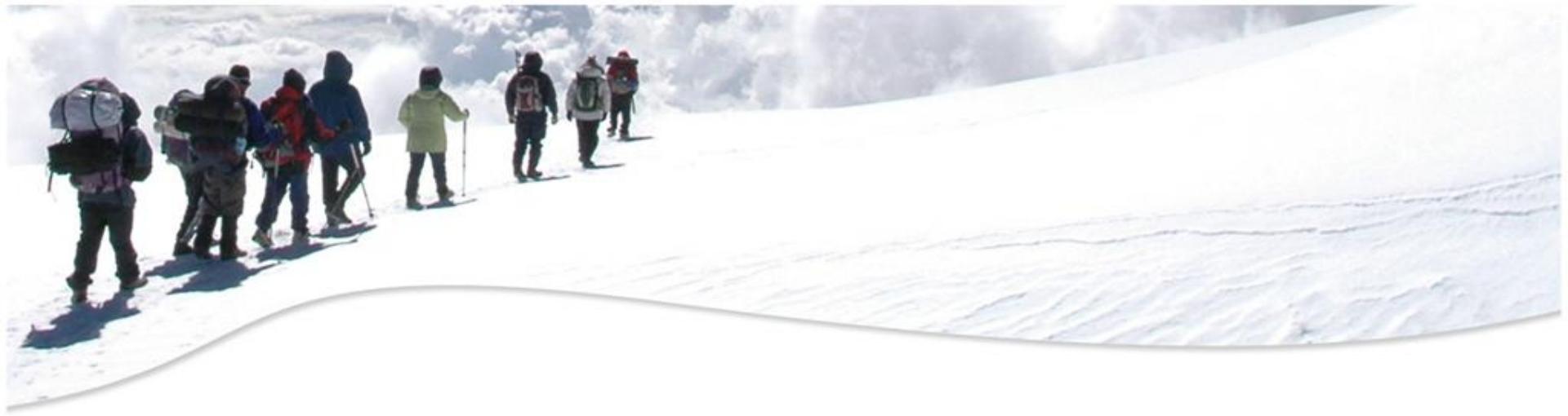

2945 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kanunu

MADDE 4 –

radasyon güvenliği mevzuatına aykırı hallerde, verilmiş olan lisansı geçici veya sürekli olarak iptal etmek; söz konusu kurum ve kuruluş hakkında , gerekirse kapatma kararı almak ve genel hukuk esasları dahilinde kanuni kovuşturmaya geçilmesini sağlamak.

Radyoizotopların kullanılması, ithali, ihracı, nakli ve sigorta yükümlülüğüne ait esasları belirleyen tüzük ve yönetmelikleri hazırlamak.

2945 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kanunu

MADDE 4 –

e) Nükleer güç ve araştırma reaktörleri ve yakıt çevrimi tesislerinin yer seçimi, inşaat, işletme ve çevre güvenliği ile ilgili her türlü onay, izin ve lisansı vermek; gerekli inceleme ve denetimi yapmak, izin ve lisansa uyulmayan hallerde işletme yetkilerini sınırlamak; verilen izin veya lisansı geçici veya sürekli olarak iptal etmek ve bu tesislerin kapatılması için Başbakan'a öneride bulunmak.

Bu amaçlarla gerekli teknik mevzuat, tüzük ve yönetmelikleri hazırlamak.

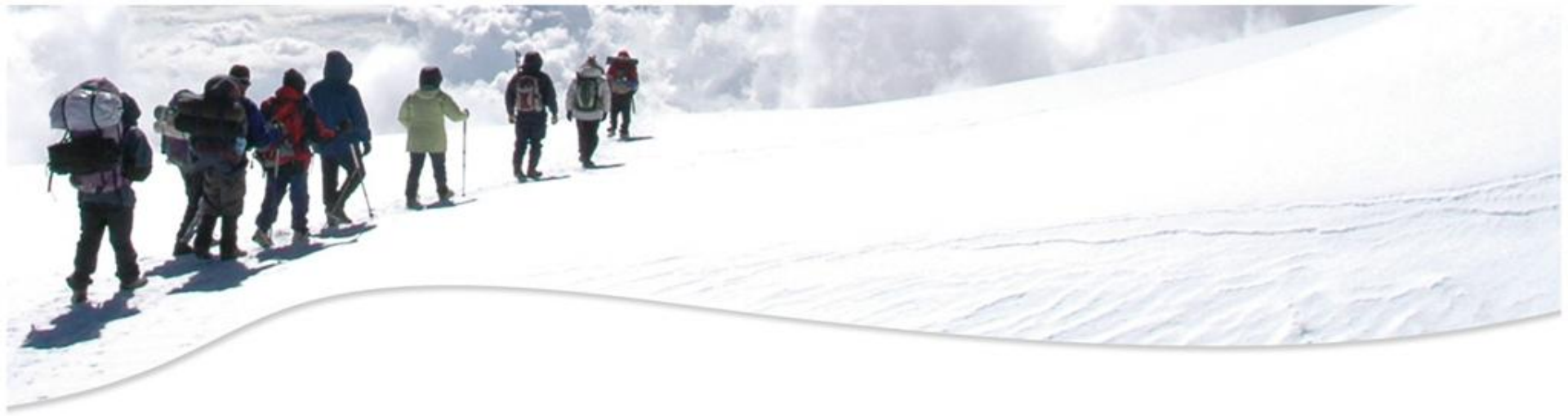
f) Nükleer tesislerden ve radyoizotop laboratuvarlarından çıkan radyoaktif artıkların güvenli şekilde işlenmesi, taşınması, geçici veya sürekli depolanması için gereken önlemleri almak veya aldirmek.

2945 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kanunu

MADDE 4 –

- j) Nükleer alanda ulusal ve uluslararası hukukla ilgili çalışma yapmak ve gerekli düzenlemeleri önermek.
- k) Nükleer madde ve tesislerin korunması ile ilgili esasları belirleyen tüzük ve yönetmelikleri hazırlamak, uygulamak ve bunlarla ilgili hususları denetlemek ve diğer kuruluşların konu ile ilgili olarak hazırlayacakları yönetmelikler hakkında görüş bildirmek.

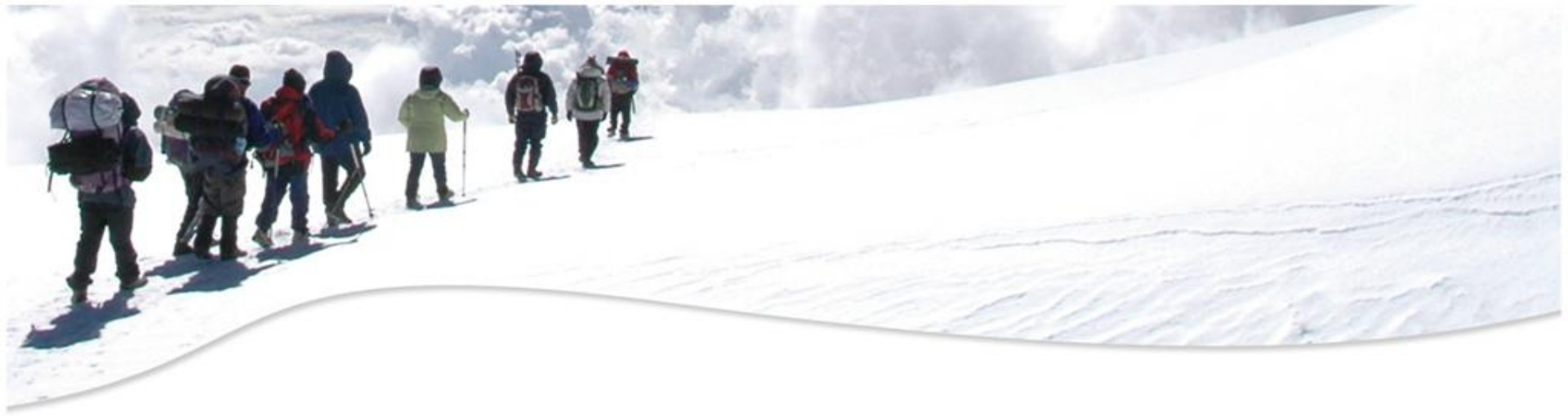

Nükleer ve Radyolojik Tehlike Durumu

Ulusal Uygulama Yönetmeliği (2000)

Amaç

Madde 1 - Bu Yönetmelik; barış zamanında, yurt içinde veya dışında meydana gelebilecek nükleer ve radyolojik bir kaza veya tehlike durumu ve öncesinde ilgili bakanlık, kurum ve bağlı kuruluşları ile valiliklerin kaza veya tehlike durumuna ilişkin sorumluluklarını tarif eder, halkın ve çevrenin sağlık ve güvenliğinin korunması faaliyetlerini düzenler.

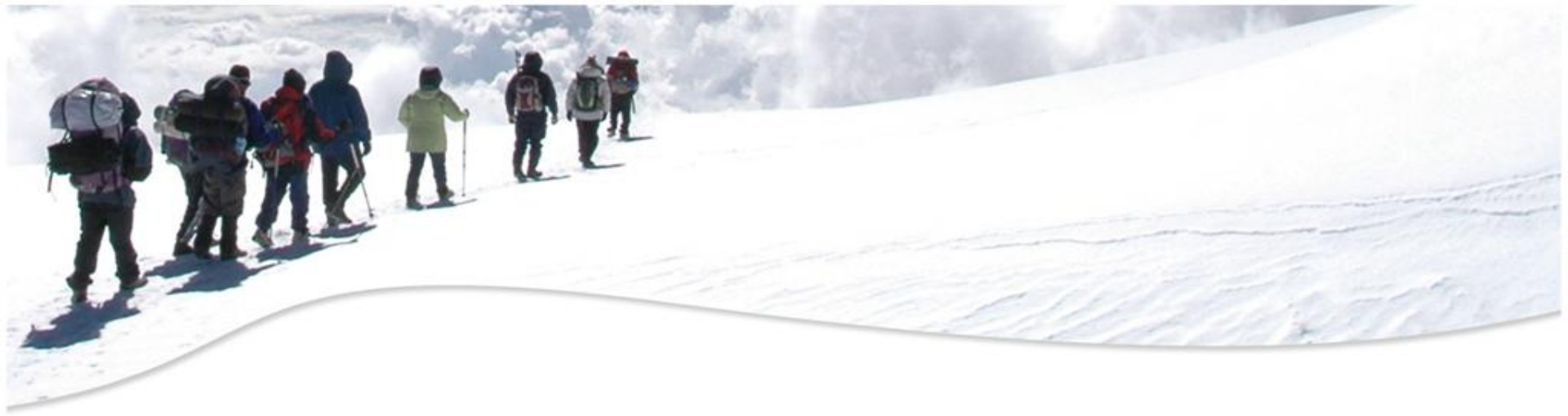

Nükleer ve Radyolojik Tehlike Durumu

Ulusal Uygulama Yönetmeliği (2000)

Kapsam

Madde 2 - Bu Yönetmelik; barış zamanında, ülke içinde, karasuları ve ekonomik bölgede, ayrıca mücavir ülke topraklarında önemli radyolojik etkilerin olduğu veya olmasının beklendiği ve çeşitli kuruluşların katkılarının gerekebileceği nükleer ve radyolojik bir kaza veya tehlike durumuna yönelik olarak ilgili bakanlık, kurum ve bağlı kuruluşları ile valiliklerin mevcut yetki ve sorumluluklarını değiştirmeden yapılması gereken işbirliğini kapsar.

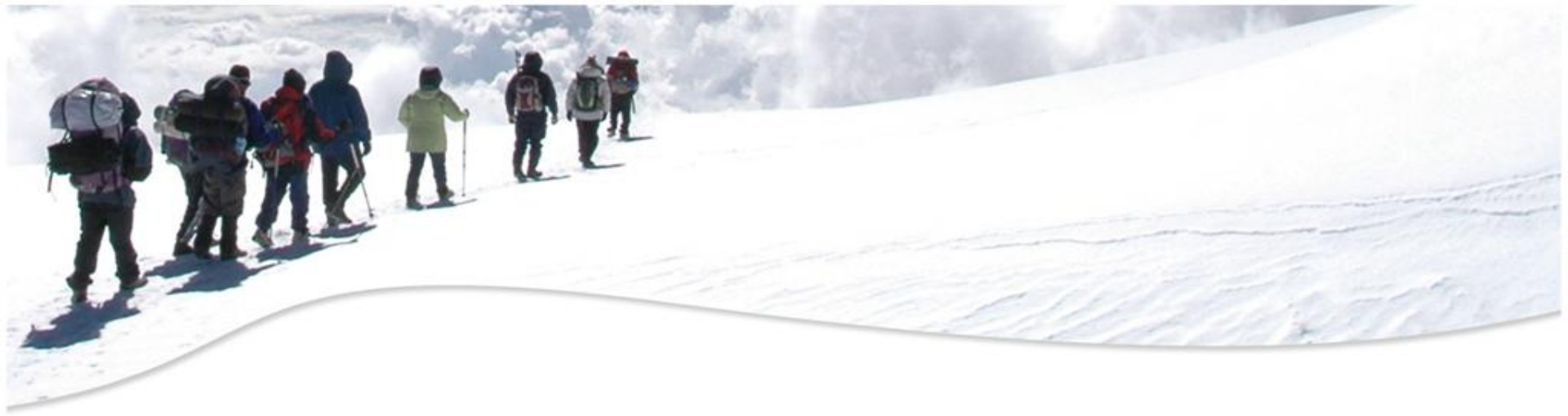
Radyasyon Güvenliği Yönetmeliği (2000)

Amaç

Madde 1 - Bu Yönetmeliğin amacı, iyonlaştırıcı radyasyon ışınlamalarına karşı kişilerin ve çevrenin radyasyon güvenliğini sağlamaktır.

Kapsam

Madde 2 - Bu Yönetmelik, radyasyon güvenliğinin sağlanmasını gerektiren her türlü tesis ve radyasyon kaynağının zararlı etkilerinden kişileri ve çevreyi korumak için alınması gereken her türlü tedbiri ve yapılması gereken faaliyetlerle ilgili hususları kapsar.

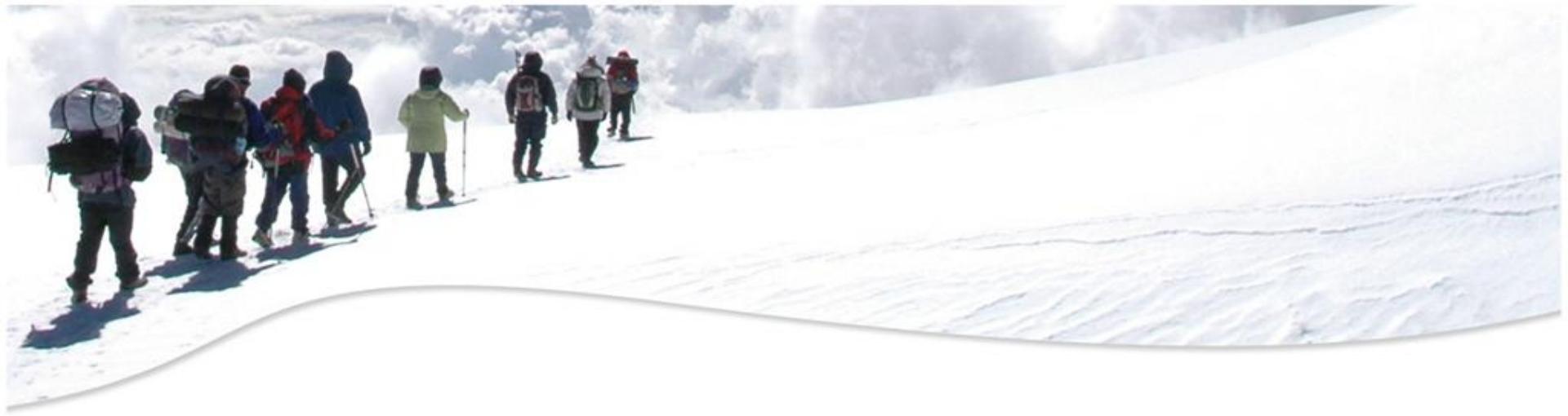
Radyasyon Güvenliği Yönetmeliği (2000)

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kaza veya Tehlike Durumunda Işınlanma

Tehlike durumu planı

Madde 39 - Lisans sahibi tarafından tesislerde kullanılan radyoaktif kaynakların özelliklerine göre tehlike durumu veya kaza durumlarında uygulanmak üzere bu Yönetmeliğin 40ıncı maddesine göre bir “Tehlike Durumu Planı” hazırlanır.

Radyasyon Güvenliği Yönetmeliği (2000)

Planda yer alması gereken hususlar

Madde 40 - “Tehlike Durumu Planı”nda yer alması gereken hususlar aşağıda belirtilmiştir.

- Tehlike durumu veya kaza ile ilgili olarak görevlendirilen kişiler, unvanları, adres ve telefon numaraları,
- Tesis içindeki ve dışındaki sorumlu kişilerle haberleşme sistemi,
- Uygulanacak radyasyon ölçüm programları,
- Muhtemel kaza senaryoları ve alınacak önlemler,
- Gerekli ekipman ile araç ve gereer.

Bulaşıcı Hastalıkların İhbarı ve Bildirim Sistemi Yönergesi (2004)

I. BÖLÜM

AMAÇ, DAYANAK, TANIMLAR

Amaç

Madde 1. Bu yönerge, Bulaşıcı Hastalıkların İhbarı ve Bildirim Sisteminin yapısı, işleyişi ile ilgili usul ve esaslarını belirlemek için hazırlanmıştır.

Bulaşıcı Hastalıklar Sürveyans ve Kontrol Esasları Yönetmeliği (2007)

Amaç, Kapsam, Dayanak, Tanımlar

Amaç

MADDE 1 - (1) Bu Yönetmelik;

a) Bulaşıcı hastalıkların önlenmesi ve kontrolünün sağlanması için; bildirim esas bulaşıcı hastalıklar listesinin belirlenmesi, olay ve vaka tanımlarının yapılması, iletişim ağı yapısı ile ihbar ve bildirim sisteminin oluşturulması,

b) Bulaşıcı hastalıkların epidemiyolojik sürveyansı için her türlü uygun teknik araç kullanılarak sürveyans ile ilgili bilgilerin toplanmasında görevli yerel sağlık otoriteleri, ilgili diğer Bakanlıklar, özel ve kamuya ait kurum ve kuruluşlar ile Sağlık Bakanlığı arasında iletişimin sağlanması ve toplanan sürveyans verilerinin ulusal ve uluslararası düzeyde paylaşılması için gerekli yöntemlerin belirlenmesi,